

Arkadaşım Okalıptüs

– B.YAZGAN · 01 Ağustos 2012

Öğle vakti gelmiş, güneş şehrin tepesine dikilmişti. Bir yandan oflayıp pufluyor bir yandan da kâğıt mendille terimi siliyordum. Sıkıntıdan ne yapacağımı bilemez hâldeyken:

- Anneciğim, yaz mevsiminin bir yönünü çok seviyor ama diğer yönünü hiç sevmiyorum, diye yakınmaya başladım.

Annem gülümseyerek:

- Hangi yönünü seviyor, hangi yönünü sevmiyorsun çokbilmiş kızım, dedi.

- Tatil yönünü çok seviyorum ama sıcakını ve sivrisineğini hiç sevmiyorum. Annem derin bir nefes alıp:

- Haklısın Cerenciğim, hele bir de devamlı mutfakta olduğunu düşün, dedi.

Tam bu sırada bacağıma bir şaplak patlattım. Patlattım ama hain sivrisinek ısırp kaçtı. Canım yanınca bu sefer babama dönüp:

- Babacığim, haydi sığağa bir şey demiyorum da yöneticilerimiz neden sivrisinekler için bir çare bulmuyorlar, diye sordum.

Babam:

- Yöneticiler ne yapsın kızım? İlaçlamalar yapılıyor ama bataklık kurumayınca sonuç alınamıyor, dedi.

- Bataklık mı, bataklık kuruması mı, diye heyecanla yeniden sordum.

- Evet, dedi babam. Şehrin girişinde bir bataklık var. Bütün sinekler oradan geliyor, hatta insanlar sıtma hastalığına bile yakalanıyor.

Babam 'sıtma' der demez zihnimde bir şimşek çaktı.

- Arkadaşım okalıptüs bu problemi çözer, diye haykırdım.

Babam merakla:

- Ne okalıptüsü, ne arkadaşı, diye sordu.

- Hayat bilgisi dersinde görmüştük babacığim. Bataklık yerlere okalıptüs ağacı, diğer adıyla sıtma ağacı dikilirse problem hallolurmuş.

Babam:

- Yani, dedi.

Ben heyecanla devam ettim:

- Yetkililerle görüşüp bu fikrimizi söyleyelim.

Babam gülerken:

- Güzel kızım, koskoca adamlar dururken bu problemi sen mi çözeceksin, dedi.

Ben ne cevap vereceğimi düşünürken bizi dikkatle dinleyen annem yardımına yetişti.

- Niçin öyle diyorsun bey? Akıl yaşta değil baştadır. Ben de Ceren'in görüşüne katılıyorum.

- Olmaz, dedi babam biraz kızarak. Yetkililer bunu düşünmemiş olamaz.

Annem kararlılıkla:

- Düşünmemiş olabilirler, dedi. Çözümü bilmek ayrı, onu uygulamayı düşünmek ayrı şeydir.

- Nasıl yani, dedi babam.

Annem tane tane anlatmaya başladı:

- Şimdi sen, iki yumurtayı üst üste koyabilir misin?

Babam biraz düşündükten sonra:

- Koyamam, dedi.

Annem gidip dolaptan iki yumurta getirdi. Yüzüğünü masaya koyup üzerine birinci yumurtayı yerleştirdi.

Sonra da babamın yüzüğünü yumurtanın üzerine koydu. Onun üzerine de ikinci yumurtayı yerleştirdi.

Babam gülerek:

- Çok kolaymış, bunu çocuklar bile yapar, dedi.

Annem heyecanla:

- İşte ben de bunu söylemeye çalışıyorum. Yetkililer problemin çözümünü bilebilir ama uygulamak akıllarına gelmeyebilir.

Ertesi gün öğleden sonra babamla belediye başkanını ve kaymakam beyi ziyarete gittik. Şehrin girişindeki bataklığın kurutulması için okaliptüs dikilmesini teklif ettik. İki yetkili de anlattıklarımızı ilgiyle dinleyip bize teşekkür ettiler.

Bir hafta sonra teklifimizin uygulanacağını belirten telefon geldi. Daha sonra yetkililer yerel televizyonda bu projenin bana ait olduğunu belirtip teşekkür ettiler. Böyle bir güzelliğe katkıda bulunduğum için dünyalar benim olmuştu.

O günden sonra okuldaki arkadaşlarım ve öğretmenlerim bana bir bilim adamıymışım gibi bakmaya başladılar. Onların bana olan ilgisi arttıkça benim de okula ve bilgiye olan bağlılığım arttı.

Birkaç yıl sonra sivrisinek üreten bataklık kurudu ve güzel bir mesire yeri oldu. Ben de her yaz oraya gidip arkadaşım okaliptüslere teşekkür ettim. Tabii onlar da bana...

Projemin uygulanmasından sadece sivrisinekler memnun olmadı. Bu duygularını da bir daha yanıma uğramayarak gösterdiler. Sanki ben de onları çok özliyordum!